

Τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης.
Ὁ ὀρθρὸς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου.

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'.(19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Εξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ

ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Ἀὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τ

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο

βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ύψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν..

Τροπάρια

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ...

Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη

εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλέος σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεύς: **Ἦ**τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Ἐ**ν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεύς: **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3)

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἱασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἱασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ

ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Εγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Οτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Οτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ

ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὅτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὁτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἅδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Εγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,

ἐμάκρυνεν ἅφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσῃ Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ

θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ PMB' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ

πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

Εισάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός. (Τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἐξάψαλμου λέγεται ἡ
Μεγάλη Συναπτὴ ἡ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν
ψαλλόντων τὸ Κύριε Ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,.....
τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορὸς: **Ο**ί, Κύριε.

Ἰερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

$$\tilde{H}_{\chi\phi} \frac{\lambda}{\pi} \ddot{\phi} \longrightarrow \Gamma \alpha^2$$

Ὁ χορός: $\overset{N}{\text{Γ}} \overset{\text{Γ}}{\text{μ}} \overset{\text{Γ}}{\text{η}} \overset{\text{Γ}}{\text{η}} \overset{\text{Γ}}{\text{η}}$

Στίχ. α'. ^χ ^Γ
^δ **Θ**κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα

μου προς σε ο Θεος δι' οτι φως τα προ

σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης

ou ou l l l l α A α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α λ λ η η λ ου ου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. β'. ^ΓΔι και ο συ νην μα θε τε

οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης

γης

^ΓΑ α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α ^ΠΑ α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α α λ λη η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. γ'. ^ΓΖη λος λη ψε ται λα ον α

παι δευ τον και νυν πυρ τους υ πε ναν τι

ους ε δε ται
α α αλ λη η η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
Α α α α λη η η λου ου ου ι ι ι
ι α

Στίχ. δ'.
Προ σφες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ε προ σφες αυ τοις κα κα τοις εν δο

ο ζοις της γης
α α αλ λη η η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
 Α α α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι
 ι α

Ἦχος λδ Νη Γα Ο τε οι ε εν δο ζοι Μα
 θη ται εν τω νι πτηρι του δειπνου ε φωω
 τι ζοον το το τε Ι ουδας οδυσσεβης φι
 λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το
 και α νο μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι
 την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των
 ε ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η
 σα με ε νον φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην

την δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α
σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι
ε ε δο ζα α σοι
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Ο τε οι ε εν δο ζοι Μα θη ται εν τω
νι πτη ρι του δει πνου ε φωω τι ζο ον το
το τε Ι ου δας οδυ σσε βης φι λα ρ γυ ρι αν
νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο
μοις κρι ται Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α
δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγχονηχηρη σα με ε νον
φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την δι δα
σκα λω τοι αυ τα το ολμη σα α σαν ο πε
ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε δο ζα α
σοι
και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ο τε οι ε εν δο ζοι Μα θη ται εν τω
νι πτη ρι του δει πνου ε φωω τι ζο ον το
το τε Ι ου δας οδυ σσε βης φι λαρ γυ ρι αν
νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο

μοις κριταις Σε τον δι και ον Κυρι την πα ρα α
 δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα
 τον δι α ταυ τα αγ χον η χρη η σα με ε νον
 φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την δι δα
 σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε
 ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Εὐαγγέλιον Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ Μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἀμὴν

ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ
ἀπαρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ
πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ
πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι
ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ
ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ
παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι
ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ
Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ
πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ
ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι'
ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου
ἐγνώκειτε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετέ αὐτόν, καὶ
ἐώρακατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε,
δείξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς
ἐμὲ, ἐώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις,
δείξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ
ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ

λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κάκεῖνος ποιήσῃ, καὶ μείζονα τούτων ποιήσῃ· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ

δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάριτε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἔστι. Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται

πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· Ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἵρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς

ἠγάπησέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς·
μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς
μου τηρήσετε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς
ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ
μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ
ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.
Μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς
φίλοι μου ἐστε, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος
οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ
Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με
ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ
ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν
φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μείνῃ· ἵνα ὅ,τι ἂν
αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ
ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ
κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ
ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην

Ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἔγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· «ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ

ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἅρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει,

ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμὰ ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἔστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με; καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ, Μικρόν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἐγὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς

αἴρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ

οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾗσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·

οὐ περί τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν
δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά
ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.
Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ
κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ
ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ
δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε
ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι
ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν
δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν
πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς
τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς,
ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς
ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.
Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ
ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ
αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν

ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ Πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ οἱ ἄλλοι ἐν ᾧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε,

δόξα σοι. Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' Ὡχος πλ. δ'

^Μ
^Ν
^γ Ἀρχοντες λαων συνηχθησαν κατὰ
του Κυυριου ⁶ ^λ και κατὰ του Χριστου ου
⁵
αα αυτου ^γ

^Μ
^Ν
^γ Ἄλογον παρνομον κατεθεν το κατ
εμου ^Δ ^λ Κυριε Κυριιε ^Δ ^Π ^λ μη η εγκατα
^Ν
λιιπη η ης με ^γ ^λ

^Ν
^γ ⁺ ^λ ^Β ^Μ ^Δ ⁵
Τας αισθησεις ημων καθαρως τω
Χριστω παραστη η ησωωωωμεν
^Δ ⁶ ^λ ^Π ^Μ ⁵ ^Π
^λ και ως φιλοι αυτου ^λ τας ψυχας ημων θυ
σω με ^Π ^Μ ⁵ ^Π ^γ
ε εν δι ^λ α αυτον ^λ και μη ταις

με ρι ιμ ναι αις του βι ι ι ου ^ν ^δ συμ πνι γω ω
ω με εν ως ο Ι ου ου ου ου δας ^ν ^δ αλλ εν
τοις τα μει οis η μων κρα α ζω ω ω μεν
^Δ ^Ν ^Μ ^Δ ^Ν ^ν ^δ Πατερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις ^ν ^δ α πο
του πο νη ρου ου ου ρυ υ σαι αι η η
μας ^ν ^δ ^χ ^Ν ^ν ^δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω πνευ μα τι ^Δ ^δ Και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων Α μην ^ν ^δ
^ν ^δ ^Ν Παρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με ^ε ^κ και
παρ θε νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε ^ν ^δ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Θε ο το ο κε Μα ρι α Χρι στον τον
Θε ον ημων ι κε τευ εσω θη ναι ημας

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος πλ. β'

Χ Π
Ε δρα με λε γων ο ο ο Ι ι ου δας
τοις πα ρα α νο ο μοις Γραμ μα τε ε ε ευ σι
Κ Δ
τι μοι θε ε λε ε ε τε ε δου ναι κα γω ω υ
Π Δ
υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω α αυ τον
Μ
εν με σω δε των συ υ υμ φω νου ουν των αυ
Μ Δ
τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου με
Π Δ
ε ε ε νος καρ δι ο γνω στα φεισαι των ψυ
Μ Π
χω ω ων η η η ημων

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Π
π Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω
ω μεν Δ ω σπερ Μα ρι ι ι ι α α ε πι
του δει ει ει ει πνου π και μη η κτη η σω ω
με θα φι λαρ γυ ρι ι αν ως ο ο ο Ι ι ου
δας Δ ι να παν το τε με τα Χρι στου του Θε
ου ου ε σω ω ω με ε ε ε θα
χ Μ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Δ και νυν και α ει και εις
χ Β τους αι ω νας των αι ω νων Α μην
6 Β Ο ν ε τε κες Πα ρ θε νε α νε ερ μη νευ
+ τως δι α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον

μη δι α λι πης δυ υ σω που σα ι να κιν
δυ νων σω ω ση τους εις Σε ε κα τα φευ γον
τα ας

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος β' Δι α Λα ζα ρου την ε γερ
σι ι ιν Κυ ρι ι ε το Ω σαν να σοι ε κραυ
γα α ζον παι δες των Ε βραι αι αι ων Φι λα α
αν θρω ω ω πε ο δε πα ρα νο μο ο
ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι
ε ε ε ε ναι

Εν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος
τοις μα θη ταις σου προ ε λε ε γες εις εξ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ᾠ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

υ μω ω ω ω ν πα ρα δω ω ω σει ει ει ει

με ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας

ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε

ναι

Ι ω αν νη ε ρω τι σαν τι Κυ ρι ι

ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ις ε ε

ε ε στι του τον δι α του α α αρ

του υ πε ε ε δει ει ει ει ζας ο δε πα

ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η

θη συ νι ε ε ε ε ναι

Εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ υ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὧ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ρι ε ^Δ και εις ^{Γ ρ} φι λη μα ^ο δο λι ι ον ^ρ ε ^Δ ζη
του ν ^Μ Ι ου ^Β δαι αι οι οι α πο κτει ει ναι αι
^Μ αι αι σε ^Γ ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου
δας ^{Δ ρ} ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
ναι ^Δ

^Μ ^Β ^Μ
^Δ ^Γ εν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος
τοις μα θη ταις σου προ ε τρε ε πες ^Δ ου τω ποι
^Μ ^Β ^Γ
ει ει τε ε ωσ περ ι ι ι δε ε ε ε τε
^Μ ^Γ ^{Δ ρ}
ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ^ρ ουκ η
βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε ναι ^Δ

^Δ
^Δ ^Γ ρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθε ι να

μη η πει ει ειρασθη η τε τοις Μα θη ταις
σου ο Θε ο ο οος η μω ων ε ε ε λε ε
ε ε γεσ ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου
δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
ναι
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων Α μην
Αι α σω σον α πο κιν δυ νων τους
δου ου λους σου Θε ο το κε ο τι παν τες με
τα Θε ον εις σε ε κα τα φευ γο μεν ως αρ

ρη κτον τει ειχος και προστασιαν

Κάθισμα Ἦχος Γα

Εν τω δει ει πνω τους Μαθη τα ας δι
α τρεφων και την σκηψιν της προδοσι ιας
γινω ωσκων εν αυ τω τον Ι ουδαν δι η
λεγξας α δι ορθω τον μεν του τον ε πιστα
μενος γνω ρι ι σαι δε πασι βου λο μενος
ο τι θελων πα ρε δοθης ι να κοσμον
αρπασης του αλ λο τρι ου Μα κρο θυ με δο
ξα σοι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἰστήκει δὲ

καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό; Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ Μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ

εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν Συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ

Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος.
Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ
εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ
Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ
ὠτίον· οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;
Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ
πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ
Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι
τὸ Πάσχα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε,
δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Δ' Ἦχος πλ. α'

χ^{π}
 π^q

η με ρον ο Ι ου δας κα τα λι
 μπα νει τον Δι δασκα α λον και πα ρα λα μ βα α
 νει το ον δι ι α α α βο ο ο ο λον τυ

^Κ
φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ υ ρι ι ι ας ^χ
^Π
εκ πι πτει του φω το ο ος ο ο ε σκ ο ο
^Π
τι σμε ε ε ε νος ^π πως γαρ η δυ υ να το ο
^Δ
βλε ε ε πειν ^χ ο τον φω στη ρα πω ω λη η η σας
^Π
τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι
^Κ
ων ^π αλλ η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων
^Μ
υ περ του κο ο ο σμου ^χ προς ο ον βο η
^Δ
η σω ω ω μεν ^χ ο πα θων και συμ πα θων
^Δ
αν θρω ω ποις δο ο ξα σοι ^Δ
^Π
^π **Σ**η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι
^χ
ει ται θε ο σε βει ει αν ^χ και αλ λο τρι ου ται

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

του ου χαα ρι ι ισμαα α ατος^{π₉} υ παρ
χωων μαα θη η τη η ηης γι ι ι νε ται
προ δο ο ο ο της^{χ₉} εν η θει φι λι κω ω ω δο
ο λον υ υ πο κρυ υ υ υ πτει^{π₉} και προ
τι μα ται α φρο νως της του Δε σπο ο του
α α γα α α πης^{χ₉} τρι α κον τα αρ γυ ρι
ι α^Δ ο δη γος γε νο με νος συ νε ε δρι ι
ου πα α ρα νο ο ο ο μου^{π₉} η μεις δε ε
χον τες σω τη ρι α αν το ον Χρι στον^{χ₉} αυ
τον δο ζα α α σω μεν^Δ Μὲ τὸν Δι ὡς Πα^Δ

ἤχος^Δ Πα^Δ

αι ω νας τω ναι ω νων Α μην ^Δ
^Π
^Δ Δε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη
παν τα χου ^Δ ο τι ε κυ η σας σα ρ κι τον
των ο λων Ποιη την ^π Θε ο το κε Μα ρι α
^Π
^π παν υ μνη τε και α πει ρο γα με ^π
^χ ^Π
Ἀντίφωνον Ε' Ὡχος πλ. β ^π ^Δ
Ο μα θη της του Δι
ι ι δα α σκα α α λου ^Δ συ νε φω ω νει τη ην
^Π
τι ι μην ^π και τρι α κον τα α α αρ γυ υ
^Π
ρι οis ^Δ πε πρα κε ε τον Κυ υ ρι ι ι ι
^π ^Μ ^Ζ ^Μ ^Δ
ον ^π φι λη μα τι ι ι δο λι ι ω ^π πα
^Π ^Μ
ρα δου ους α αυ τον τοis α νο ο μοι οis εις θα

Π
 α α να α α τον
 π
 Γη με ρον ε λε γεν ο κτι στης ου ου
 ρα νου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου
 Μ
 ου μα α θη η ταις η γ γι κε ε εν η η ω
 Π
 ρα και ε φ θ α σεν Ι ου ου δ α ας ο ο πα
 ρα δι δου ου ου ους με μη τις με αρ νη
 ση ται βλε πων με ε εν τω Σταυ ρω εν με
 σω δυ υ υ ο ο λη η στων πα σχω ω γαρ
 ως α αν θρω πος και σω ζω ω ως φι λα
 αν θρω ω ω ω πος τους εις ε με ε ε πι
 Π
 στε ε ευ ο ο ο ο ντας

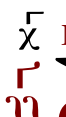

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι
τους αι ω νας των αι ω νων Α μην

βου σα και τε κου σα τον Κτι ι ι στην τον

ι δι ον
γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον στ' Ἦχος Γα

Cη με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας

πα ρα δου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι

ωνων Σω τη η ρα του κο ο σμου τον εκ πεν

τε α αρ των χορτασαν τα τα πλη η θη
ση μερον ο α νομος αρ νειται τον Δι δασκα
λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα
ρε δω κεν αρ γυ ρι ω πεπραα κε τον μαν να
χορτασαν τα τον α αν θρωω πον
θη η με ρον τω Σταυ ρω προ ση λω σαν
Ι ου δαι οι τον Κυ ριον τον δι α τε
μο ον τα την θα α λασ σαν ραβ δω και δι
α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη η μω
ση με ρον τη λο γχη την πλευ ραν αυ του ε
κεν τη σαν του πλη γαις μα στι ζαν τος υ περ

— ^M — — — — — ^Δ — — — — —
αυ των την Αι γυ πτον ^π και χο λην ε πο τι
— ^M — — — — — ^Γ — — — — —
ι σαν τον μαν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σα αν
— ^Γ — — — — —
τα ^Γ
— ^M — — — — — ^Γ — — — — —
^Γ Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου
— — — — — ^M — — — — — ^N — — — — —
σι ον πα ρα γε νο με νος ε βο ο ας τοις Μα
— ^M — — — — — ^Γ — — — — —
θη ται αις σου ^Γ καν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα
— ^Γ — — — — — ^M — — — — — ^Γ — — — — —
τε ^Γ α γρυ πνη σαι μετ ε μου ^Δ πως ε πηγ
— — — — — ^Γ — — — — — ^Δ — — — — —
γει λα τε α πο θνη σκειν δι ε με ^Γ καν τον
— — — — — ^M — — — — — ^Γ — — — — —
Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει ^Δ αλ
— — — — — ^M — — — — —
λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα
— — — — — ^Γ — — — — —
νο ο μοις ^Γ ε γει ρε σθε προ σευ ζα σθε ε

Γ
Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος ειρ γα σα το
Π
Γ η μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω ρι
Γ π q σε μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα
M N των ε στε ρη σε Γ η μη συν δει πνη η σας ε κει ει
Δ Γ Δ η νοις Δ η σε της Τρα πε ζης α πω σα το Γ η μη των
Γ N α λ λων νι ι ψας τους πο ο δας τους σους ους υ πε
M N ρει ει δεν Γ η ω πο σων α γα θω ων α μνη
M N μων ε γε ε νου Γ η και σου μεν η α
Γ Δ Γ χα ρι στος Δ η στη λι τε ευ ε ται γνωμη Δ η αυ
Δ του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι α κη
M Γ N M ρυ τ τε ται Δ η και το με γα ε λε ο ο ο ος Γ η

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Γ' Κεφ. 26: 57-75

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσι αὐτόν· καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,

εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα

δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες, οἱ ἐστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήθη με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Ζ' Ὑψος πλ. δ'

Τοῖς συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο μοις
α νε χο με νος ου τω σ ε βο ας Κυ υ ρι ι
ι ι ε ει και ε πα τα ζα τε τον ποι οι
με ε να και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω

δε κα προ βα α τα α τους Μα θη τα α α ας
 μου ^γ η δυ να μη ην πλει ει ους η δω δε κα
 λε γε ε ω ω νας ^Π πα ρα α σ τη η η σαι Αγ
^N γε ε ε ε λων ^γ αλ λα μα α κρο θυ μω ⁶ ι
 ι να πλη ρω ω θη ^Δ α ε δη λω σα υ μιν δι ι α
^Π α των Προ φη τω ω ω ν μου ^N α δη η λα α
^M και κρυ φι α α ^γ Κυ ρι ι ε δο ο ζα α
^M α α σοι ^γ
^N ^γ Τρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε τρος ⁶
 ευ θε ως το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η
 η η κεν ^γ αλ λα προ ση γα γε σοι δα κρυ

α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας ο Θε

ος ι λα σθη η τι ι μοι και σω ω σο ο ο

ον με

δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων Α μην

ως πυ υ λην σω τη ριον και Πα ρα

δει στον τερ πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου

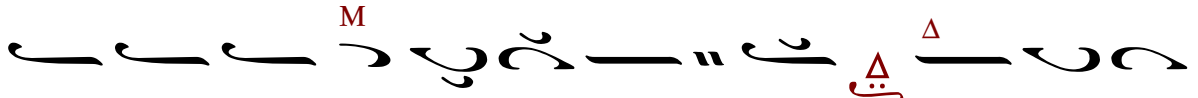
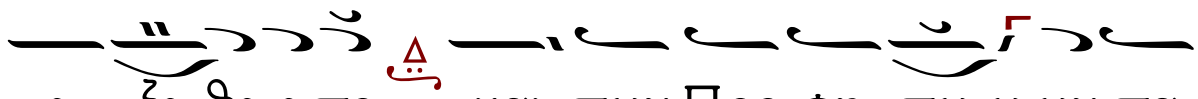
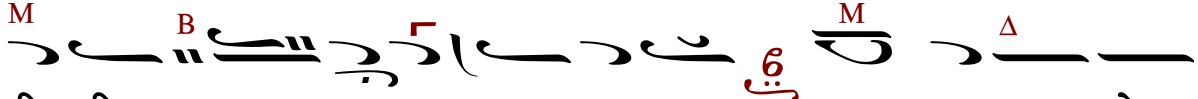
νε φε ε λην υ πα ρ χου σαν την α γι

ι αν Πα ρ θε νον υ μνη η η η σω μεν α παν

τες λε γον τες το χαι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον Η'

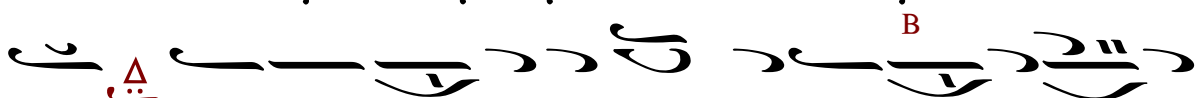
Ἦχος Δι

Εἰ πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε

πα ρα του Σω τη ρος η η μων ου νο μον

ε ξε θε ε το και των Προ φη τω ω ν τα

δι δα α αγ μα α α τα πως ουν ε λο

γι σα α σθε Πι λα τω πα α α ρα δου ου ναι

τον εκ Θε ου Θε ον Λο γον και Λυ τρω την των

ψυ χω ω ω ν η η η η μων

Ε ταυ ρω θε η τω ε ε κρα α α α

ζον οι των σων χα ρι σμα των α ει ει ε ε

εν τρυ φω ω ν τες και κα κου ρ γον αντ ευ ε

ερ γε ετουητουντο λα βειν οι των δι και αι
αι ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι
στε φε ρων αυ τω ω ων την προ πε ε ε
τει ει ει αν πα θειν θε ε ε λων και
σωσαι η μα ας ως φι ι λα α αν θρωω
ω ω προς
χ Π ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ν αι ω νων Α μην
Π Ο τι ουκ ε χο μεν παρ ρη σι ι αν
δι α τα πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα

συ τον εκ σου γεννηθεντα δυ σω πησον Θε
 ο το ο κε Παρ θε νε πολ λα γαρ ι σχυει δε
 η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του
 μη πα ρι δης αμαρτωλων ι κε σι ι ας η
 παν σε μνος ο τι ε λε η ημων ε στι
 και σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν υ περ
 η μων κατα δε ζα με νος

Ἀντίφωνον θ'

$$\tilde{H}_{\chi_0} \supset \Gamma_{\alpha}^{\phi}$$

Εστησαν τα τρια κοντα αργυρι
α την τιμην του τετιμημενου οον
ετιμησαν το απο υιων Ισραηλ

γρηγορει τε και προσχεσι να μη
εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προ
θυμον η δε σαρκασθενης δι α τουτο
γρηγορει τε

^Γ
 ἤ **Ε** ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^χ
^Π
 και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος ^π
^Κ
 συ δε Κυ ρι ε α να στη σον με ^χ και αν τα
^Γ
 πο δω ω σω αυ τοις ^ἤ

^χ_Γ ^η Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
 ω Πνευματι ^χ_q ^Η και νυν και αι και εις
 τους αιωνας των αιωνων Αμην ^π_q

^Μ
^π₉ ^Γ [♀]
 Ο₁ εζ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο
 το κε α γνη ^κ₉ ο τι Χριστον τον Θε ο ον
 η μων ε τε ε κες ^Γ_π τον εκ της κα τα ρας τους
 αν θρω πους δι α σου ε λευ θε ρω ω σα
 αν τα ^Γ_η

Κάθισμα

Ήχος λ' α' — Γα²

^π_χ ^Γ ^Μ
^δ₁ ^ω πως Ι ου δας ο πο τε σου ου μα θη
 της ^Π_δ την προ δο σι αν ε με λε ε τα α κα τα
 α σου ^Δ_δ συν ε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι
 βου λος και αι α δι ι κος ^Μ_δ πο ρευ θεις ει πε
 τοις Ι ε ρε ευ σι ^Δ₉ τι μοι πα ρε χε τε και πα

— — — — —
ρα δω σω υ μιν ε ε κει ει ει νον τον τον
Δ — — — — —
νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα
— — — — —
τον Μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι
— — — — —
οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Δ'

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα·

καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ᾗν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ᾗν ἡ βασιλεία ἣ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ

Πιλαῶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλαῶτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλαῶτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς·

Ἰδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὕρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος,

εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Ι'

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι
μα α τι ι ον γυ μνος εις κρι ι σιν ι ι
στα α το και εν σι α γο νι ρα α πι
ι σμα ε δε ε ζα α α α το υ πο χει
ρω ων ων ε ε πλα α σεν ο δε παρα α
νο ο μο ο ος λα ος τω Σταυ ρω προ ση λω
σε το ον Κυ υ ρι ον της δο ο ο ο ξης
το τε το κα τα πε ε τα σμα του Να
ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η λι ι ος
ε σκο ο ο τα α α α σε μη φερων θε

α σα α σ θ αι Θε ο ο ν υ υ β ρ ι ζ ο ο με ε
ε ε ν ο ν ο ν τ ρ ε ε ε μ ει τα συ υ μ πα α
αν τα Αυ τον προ ο σκυ νη η η σω ω ω ω
μεν
Ο Μα θη της η ρ νη η σα α το ο
Λη σ της ε βο ο η η η σε μ νη σ θ η τι
μου Κυ υ ρ ι ι ε εν τη Βα α σι λει ει ει
α α α α σου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τ ω ν αι ω νων Α μην

Ἐι ρηνευσον τον κοσμον ο εκ Παρ
θενου κα τα δε ζα α α με νος Κυ ρι ε
σαρκα φο ρεσαι υ υ περ δου λων ι να συμ
φω ω νως Σε δο ξο λο γου ου μεν Φι λαν θρω ω
πε ε

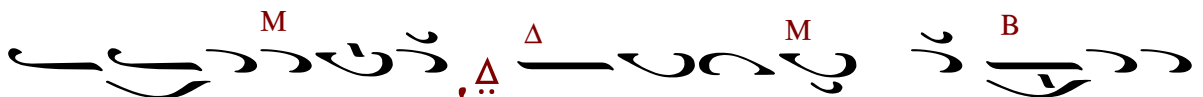
Ἀντίφωνον ΙΑ'

Ἦχος λ π Πα

Ἀν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι
στε τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι αι ων
σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ξος
και χο λη η η η ν σε πο τι ι ι ι σα α αν
τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ερ γα αυ των ο τίου ου συ νη η καν
την σην συ γκα τα α α βα α α σιν
Ε πι τη προ δο σι α ου κ ηρ κε
ε σθη η σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των Ε
βραι αι αι ων α λ λ ε κινουν τας κε φα
λας α αυ των μυ κτη ρι σμον και χ λε ευ η η ν
προ σα α γο ο ο ο ν τες α λ λα δος αυ τοις
Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι κε
να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η η σαν
Ο υ τε γη η ω ω ως ε ε σει σθη ου
τε πε τραι ως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι

αι ους ε ε πει ει σαν ου τε του Να ου ου το
ο κα τα πε ε τα α α α σμα ου τε των νε
κρων η η α να α στα α α σις αλ λα
δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των
ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η
η σαν
χ Δ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων Α μην
B M
Θε ον εκ σου σαρκω θεν τα ε γνω μεν
B Δ
Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη

 ευ λο ογημενη δι ο α παυστως σε ανυ

 μνουν τες με γα λυ νο ο με εν

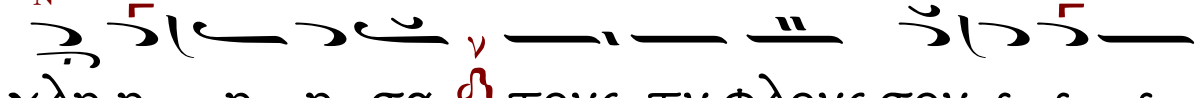
Ἀντίφωνον Β'

Ψαλμὸς Νη

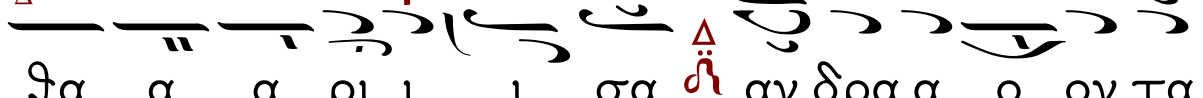

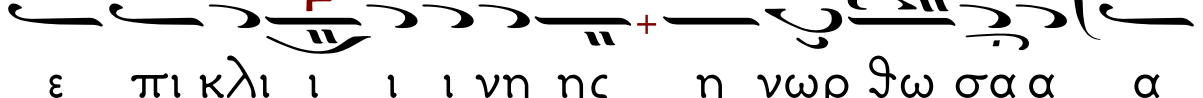
 α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις

 Ι ου δαι αι αι αι οις Λα ο ος μου τι ε

 ποι η η σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω

 χλη η η η σα τους τυ φλους σου ε ε ε

 φω τι ι σα τους λε προ ους σου ου ε ε κα α

 θα α α ρι ι ι σα αν δρα α ο ον τα

 ε πι κλι ι ι ι νη ης η νω ρ θω σα α α

 α μην Λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι

⁶ και τι ιμοιαν τα πε ε δωω ω ω κας
 αν τι του μα αν να χο λην αν τι του ου υ
 υ υ δα τος ο ο ο ο ζος αν τι του α
 γα α πα αν με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω
 σαα α α τε ουκ ε τιστεε γω λοι πον
 κα λε σω μου τα α ε ε θνη κα κει ει να α
 με ε δο ο ζα α α σου ου ου ου σι συν
 τω Πατρι και τω Πνε ε ευ μα α α α τι
 κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ομαι ζω η η ην την
 αι ω ω νι ι ι ον
 η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α

σμα^{6λ} εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα
 ρα νο ο ο ο μων^γ και τας ι δι ας α α
 κτι ι ι να ας^Δ ο η λι ο ος κρυ υ πτει Δε σπο
 ο την ο ρω ων σταυ ρου ου με ε ε ε νον^γ
^γ **Ο**^Ν ι νο μο θεται του ου Ι σρα ηλ^Δ Ι
 ου δαι οι και Φα ρι ι σαι αι οι ο χο ρος των
 Α πο στο ο ο λων βο α α προ ος η μας^γ
 ι δε Να ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε^{6λ}
 ι δε α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω σα α
 α α τε^γ τα φω ω πα α ρε δω κα τε ε^γ
 αλλ ε ζου σι α α ε ε αυ του α α νε ε

ε^Μ στη^ν μη^Π πλα να^Ν ασθε I ι ι ου δαι
αι αι οι οι^ν αυ^ν τος^ν γαρ ε⁺ στιν ο εν θα
λα ασηη σω ωσας⁶ και αι αι αι ε εν ε ρη
μω θρεε ε ε ψας^ν αυ^ν τος ε ε στιν η ζω
η η η και το φως^ν και η ει ει ρη η η νη
του κο ο ο σμου^ν
Δο^ν ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι^Δ και νυν και α ει και εις^ν
τους αι ω νας των αι ω νων Α μην^ν
Χ^ν αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε
ως της δο ξης^Δ ην ο Υ ψιστος μο ο ο νος

δι ω δευ σε ^ν και πα α λιν ε σφρα γι

σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη ρι αν των

ψυχωωνη ημων^ν

Κάθισμα

Ἦχος ^λπδῖ Νη ^ρ Γα

^Γ ^χ ^Γ ^Μ
^δ **Ο** τε πα ρε στης τω Κα ι α α φα α

^Γ ^Μ ^Γ
ο Θε ε ος ^δ και πα ρε δο θης τω Πι λα α

^Γ ^Δ
τωω ο Κριι της ^δ αι ου ρα νι αι δυ να μεις

^Μ ^Γ ^Μ
εκ του φο βου ε σα α λευ θη η σαν ^δ το τε

^Δ ^Μ
δε υ ψω θης ε πι του ξυ λου εν με σω δυ

^Γ ^Δ ^Μ
ο λη στων ^δ και ε λο γι σθης με τα α

^Δ ^Μ ^Π
νο μων ο α να μαρ τη η τος δι α το σω

σαι το ον αν θρωω πον A νε ξι κα κυ Κυ
υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ε'

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες

τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.» Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾗθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε

ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον, παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὀψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας,

παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Γ' ᾠχος πλ. β'

$$\tilde{H}\chi_{\text{os}} \stackrel{\lambda}{\pi} \rightsquigarrow \text{Pa}$$

$\pi^{\bar{\chi}^K} \rightarrow \pi^{\Delta} + \pi^{\bar{\chi}^K}$
 Το αθροισμα των Ιιιουου

μει και πασα γλωσ σα υ μνει Χριστον Θε
ου δυνα α μι ι ι ι ν και αι Θε ου ου σο
φι ι ι ι αν οι Ι ε ρεις ερ ρα α πι
ι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο λην
και παν τα πα θειν κα α τε δε ε ζα α
α α το σωσαι θε λων η μας εκ των α
νο μι ων η η μων τω ι δι ω αι μα τι
ω ως Φι λα α αν θρω ω ω προς
δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ν αι ω νων Α μην

^Δ
⁶ ^M
 Θε ο το κε η τε κου σα δι α Λο
 γου υ υπερ λο γον τον Κτι ι ι στην τον ι δι
^Δ ^B ^M
⁶ ον αυ τον δυ σω ω πει σω σαι τας ψυ χας η
^M ⁶
 η μων

Ἀντίφωνον ΙΔ' Ἦχος πλ. δ'

Ἦχος λδ̣ Νη

^χ ^M ^N
^γ ^δ Κυ ρι ι ε ^δ ο τον λη στην συν ο
^Π ^N ^Δ
 δοι πο ο ρον λα βων ^δ τον εν αι μα τι χει ει
^Π ^N ^γ
 ει ρας μο λυ υ να α α αν τα ^δ και η
^M ^Δ
 μας συν αυ τω κα α τα α ρι ι ι θμη η
^Π ^Δ
 η σον ^δ ως α γα θο ο ος και Φι λα α
^N ^γ
 α αν θρω ω ω προς ^δ

^Μ
^ν Μικραν φω ω νην ^ν α φη κεν ο λη στης
ε εν τω Σταυρω ^Μ ^Δ με γα λην πι ι στιν ε ε ευ
^Ν
ρε ε ^Δ μι α α ρο πη ε σω ω θη
^ν
και πρω τος Πα ρα δει σου πυ λας α νοι ζας
ει ει ση η λ θεν ⁶ ^λ ο αυ του την με ε τανοιοι
^Μ ^Δ
αν προ οσ δε ε ζα α α με ε ε ε νο ος
^Π ^Ν
Κυ υ υ ρι ε δο ο ζα α α σοι ^ν
^χ ^Ν
^ν Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Δ ^χ και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ν αι ω νων Α μην ^ν
^Ν
^ν Χαι ρε η δι Α γ γε λου την χα ραν του κο

μου δε ζα με νη ^Δχαι ρε η τε κου σα τον
 Ποι η τη η ην σου και Κυ ρι ον ^νχαι αι ρε
 η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι
 στου του Θε ου ου ου ου ^ν

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Θεοτοκίου τούτου γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ
μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ κανδηλανάπτου
θυμιῶντος, αἶρει τὸν Ἑσταυρωμένον, ψάλλων κατὰ τὸ ὕφος τοῦ
Ἑυαγγελίου τὸ ἐπόμενον Ἀντίφωνον «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ
ξύλου...» Ἐξέρχονται τῆς βορείας πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος,
περιφέρουσι τοῦτον καθ' ὅλον τὸν Ναόν ἐσωτερικῶς καὶ
καταλήγουσιν εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ἐπὶ βάρου τοποθετεῖται ὁ Σταυρὸς καὶ ὁ Ἑσταυρωμένος
καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τρεῖς μετανοίας ἀσπάζεται τοῦτον καὶ μετὰ,
κατὰ σειρά, ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Τὸ Τροπάριον «Σήμερον
κρεμάται ἐπὶ ξύλου...» ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν
Χορῶν.

Ἀντίφωνον ΙΕ' Ἦχος πλ. β'

Ἦχος λ [∞]π Πα

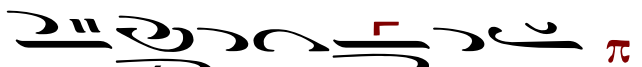
Χ^π
 ημερον κρε μα α ται αι αι ε ε

 επι ι ζυ υ λου ο εν υ υδα ασι ι

 την γη ην κρε μα α α σας

 τε φα νον εζ α καν θω ων πε ρι

 τι ι ι ι θε ε ε ε ται ο των Αγ γε ε

 λων Βα σι ι ι λευς

 ψευδη πορ φυ υ υ υ ραν πε ρι βα

 αλ λε ε ται ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα

 νο ο ον εν νε ε ε φε ε ε ε ε λαι

 αις

 Ρα α πι ι ι σμα κα τε δε ε ζα

α α το ο εν Ι ορ δα α α α νη ε λευ

Θε ρω ω σας τον Α α α δαμ π

λοι οι ο ις προ ο ση η λω ω ω θη

ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι

$$\alpha_s$$

 Δ
 π
 Δ
 M
 Δ
 Δ
 Δ

Λογ χη η η ε ε ε κε εν τη η η θη

[illegible]

 Προσκυνου με εν σου τα πα α α α α

Ήη Χρὶ ἰ ἰ στέ

Π — $\frac{\pi}{2}$ — $\frac{3\pi}{2}$ — $\frac{\pi}{2}$ — $\frac{3\pi}{2}$ + $\frac{\pi}{2}$ — $\frac{3\pi}{2}$ — $\frac{\pi}{2}$ — $\frac{3\pi}{2}$

Π ρο σκυ νου με ε εν σου τα πα α α α

Θη η Χρι ι ι σ τε π

Π
π Προσκυ νουου ου ου με ε εν σου τα
M
πα α α θη Χρι ι ι στε π δει ει ει ει
Δ
ζον η η μιν και την εν δο ζο ον σου ου
N Π
+ Ανα α α στα α α σιν
Π
π Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω
π
ω ω μεν και γαρ το Πα ασχα η μων υ περ
η μων ε τυ υ θη η η Χρι στο ο ος ο ο
M Π
Θε ε ος αλλ εκ κα θαρω ω μεν ε αυ
Δ
τους α πο παν τος μο λυ σμου και ει λι
M
κρι νως δε η θω ω ω με εν αυ τω Α
Π
να στα Κυ υ ρι ι ε σω σον η μας ω ως Φι

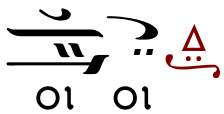
^N ^Π
λα α ανθρωω ω ωπος
^π ^Π ^Δ
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε
^α ^Π ^Δ
ζω η και α α ναστασις υ υ υ πα αρ
χει τω ω λα ω ω ω ω σου και επ' αυ
^Δ ^Κ
τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο τες σε τον
σταυ ρω θε εν τα Θε ο ον η η η
^Π ^Δ
μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε ε λε ε η
σον η η η μας
^χ ^Δ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι **Κ**αι νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω ω νων Α μην ^{6.}

^B
^{6.} **Ο** ρω σα σε κρε μα με νον Χρι στε η
σε κυ η σα σα ^Δ α νε βο ο α τι το ξε
^M
νον ο Ορω μυ στη ρι ον Υι ε μου ^{6.} πως
^B
ε πι ζυ υ λου θνη σκεις ^Δ σαρ κι πη γνυ με
^{6.}
νος ζω ης χο ρη γε ε

Κάθισμα Ὑψος δ'

Ὑψος Ἀ Δι

^χ ^M
^Δ **Ε** ζη γο ρα σας η μας εκ της κα
τα ρας του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι
^M
τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη
^B ^Δ
κεν τη θεις ^Δ την α θα να σι αν ε πη γα
^M ^B ^χ ^M
σας αν θρω ποις ^Δ Σω τηρ η μων δο ζα σοι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΣΤ'

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ Πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε

ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστάς, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή, ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη». Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν

Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάγνωσις Ἐγκυκλίου

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους ἡ'

Ἦχος δ' ἐκ τοῦ βου.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Ἦχος Γ'τος

Ἰ^χ ^M ^B
6 ^λ **Ε**ν τη Βα σι λει α σου μνη σθη τι
η μων Κυ ρι ε ⁶ ^λ ο ταν ελ θης εν τη Βα
σι λει α σου ^M ^B ⁶ ^λ Μα κα ρι οι οι πτω χοι τω
πνευ μα τι ^χ ^M ^B ⁶ ^λ **Ο** τι αυ των ε στιν η Βα
σι λει α των ου ρα νων ⁶ ^λ
^χ ⁶ ^λ **Μ**α κα ρι οι οι πεν θουν τες ^χ ⁶ ^λ ο τι

αυ τοι πα ρα κλη θη σον ται
 Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι
 κλη ρο νο μη σου σι την γην
 Δ ι α ζυ λου ο Α δαμ Πα ρα δει σου
 γε γο νεν α ποι κος δι α ζυ λου δε Σταυ
 ρου ο Λη στης Πα ρα δει σον ω κη σεν ο
 με εν γαρ γευ σα με νος εν το λην η θε
 ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ σταυ
 ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ
 πτο με νον Μ νη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν
 τη Βα σι λει α σου

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι
ψων τες την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι
οι χορ τα σθη σον ται
τον του νο μου Ποι η την εκ μα θη
του ω νη η σαν το α νο μοι και ως πα
ρα νο μον αυ τον τω Πι λα του βη μα τι ε
στη σαν κραυ γα α ζον τες Σταυ ρω σον τον εν
ε ρη μω του τους μαν να δο τη σαν τα η
μει εις δε τον δι και ον Λη στην μι μη σα με νοι
πι στει κρα ζο μεν Μνη η σθη τι και η μων Σω
τη ρεν τη Βα σι λει α σου

ᾠ
6 λ Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες λ ο
B
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται 6 λ
6 λ Των θε ο κτο νων ο ε σμος λ Ι ου δαι
B M
ων ε θνος το α νο μον λ προς Πι λα τον εμ
B +
μα νως α να κρα ζων ε ε λε γε σταυ ρω
+ M B
σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον λ Βαρ ρα βαν
+ M
δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το λ η μει εις
B
δε φθε γ γο με θα λ Λη στου του ευ γνω ω μο
6 λ
νος την φω νην προς αυ τον λ Μνη η η τι και η
M B
μων Σω τηρ εν τη Βα σι λει α σου 6 λ
ᾠ
6 λ Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ

δι α ^χ₆ ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον
ται ⁶_λ
^M₆ **Η** ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ
^B Ε δεμ πη γη α να βλυ ζου σα ⁶_λ την Εκ κλη
^Mσι αν σου Χρι στε ⁶_λ ως λο γι κον πο τι ζει
^M Πα ρα δει σον ⁶_λ εν τε ευ θεν με ρι ζου σα ⁶_λ
^B ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι α
⁶_λ τον κο ο σμον αρ δευ ου σα ⁶_λ την κτι σιν
ευ φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως ⁶_λ δι
δα σκου σα προ σκυ νειν την Βασι λει αν σου ⁶_λ
^χ₆ **Μ**α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ^χ₆

ο τι αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι
πη γα σης την α φε σιν ε κεν τη θης την
πλευ ραν ι να κρου νους ζω ης α να βλυ
σης μοι τοις η ηλ οις προ ση λω σαι ι να
ε γω τω βα α θει των πα θη μα των σου
το υ υ ψος του κρα τους σου πισ του με νος
κρα α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε Δο ο ξα και
τω Σταυ ρω ω Σω τερ και τω πα θει σου
Μα κα ρι οι οι δε δι ω γ με νοι
ε νε κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των

εστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἐταύρου μένου σου Χρίστε πάσα ἡ
κτίσις βλέπουσα ἐτρέμετα θεμελία
τῆς γῆς διέδονε το φοβῶ του κρατοῦς
σου φωστῆ ἡ ῥες ἐκρυπτοντο καὶ του Να
ου ἐρρα αἰητο κατὰ πετασμα
ο ὀρη ἐτρομαζαν καὶ πετραί ἐσχίι
σθῆσαν καὶ Ληστής ὁ πιστός κραυγάζει εἰ σοι
συνῆμιν Σωτήρ το Μνησθητί
Μακαριοί ἐστε ὅταν ὁ νεὶ
δισώσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ

ει πω σι παν πο νη ρον ρη μα καθ υ
μων ^λψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου ^λ
^M^λ Το χει ρο γρα φον η μων ^λεν τω Σταυ ρω
δι ερ ρη ζας Κυ ρι ε ^λκαι λο γι σθεις εν
τοις νε κροις ^λτον ε κει σε τυ ραν νον ε δη
σας ^λρυ σα α με νος α παν τας ^λεκ δε σμων
θα να α του τη Α να στα σεις ου ^λδι η ης
ε φω τι σθη μεν ^λΦι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε
και βο ω μεν σοι ^λΜνη η σθη τι και η μων Σω
τηρ εν τη Βα σι λει α σου ^λ
^λΧαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ^λο

τι ο μισθός υμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς ⁶λ
^M⁶λ **Ο** υ ψω θεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ τοῦ θά
^Bνα τοῦ λυ σὰς τὴν δύ ναμιν ⁶λ καὶ ἐ ξά λει
^Mψας ὡς Θε ος το καθ ἡ μῶν χει ρο γρα φον
^BΚυ ρι ἐ ^M⁶λ Λη στου οὐ τὴν με τὰ νοι ἀν ^B⁶λ καὶ
^Mἡ μιν πα ρα ἀ σχοῦ μο νε Φι λαν θρω πε ⁶λ
^Mτοῖς πι ι στεί λα τρεῦ ου σι ^B⁶λ Χρι στε ο Θε
^Mο ος ἡ μῶν καὶ βο ῶ σι σοι ^B⁶λ Μνη ἡ σθη τι
^Mκαὶ ἡ μῶν ἐν τῇ Βα σι λει ἀ σου ^B⁶λ
^M⁶λ **Δ**ο ξα Πα τρι καὶ Υἱ ῶ καὶ Α γι ῶ
⁶λ Πνευ μα τι ⁶λ

^M
⁶^λ Τον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα
^B παν τες το Α γιον ^M
⁶^λ ο μο φρο νως οι πι
^B ^M ^B ⁶^λ
στοι δο ξο λο γειν α ξι ως ευ ζω με θα ⁶^λ
^M ^B ⁶^λ ⁺
μο να α δα Θε ο τη τος εν τρι σιν υ
⁶^λ ^M
πα ρχου σαν υ πο στα σε σιν α συ υ γ χυ
^B ⁶^λ
τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον
⁶^λ ⁺
και α προ σι τον δι ης εκ λυτ ρου με θα
⁶^λ
του πυ ρο ος τη σκο λα σε ως ⁶^λ
^χ ^M ^χ ^B
⁶^λ ⁶^λ και νυν και α ει και εις τους αι
⁶^λ
ω νας των αι ω νων Α μην ⁶^λ
^M ⁶^λ ⁶^λ
⁶^λ Την Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ

κι α σπο ρως τε κου σαν σε και Παρ θε νον
α λη θως και με τα το κον μει να σαν α
φθο ρον αυ τη ην σοι προ σα γο μεν εις πρε
σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται σμα
α των συ γ χω ρη σιν δω ρη σα σθαι πα αν το
τε τοις κραυ γα ζου σι Μνη η σθη τι και η μων
Σω τη ρεν τη Βα σι λει α σου

Προκείμενον Ὦχος δ'

Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι
α μου ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι
σμο ον μου ε βαλ λον κλη ρον (Δίς)

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα
τί ἐγκατέλιπές με.

^M ⁶ ^λ Δι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι
^B
^M α μου ε αυ τοις ⁶ ^λ και ε πι τον ι μα τι
^B
σμοον μου ^λ ^Δ ε βαλ λον κλη η ρο ο ο ο ον ⁶ ^λ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Γοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ζ'

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται
εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος
Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὅξος μετὰ

χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε
πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου
ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν
ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε
σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ
δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ
παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν,
κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ
καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων
καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον·
ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ
Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· Πέποιθεν ἐπὶ
τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν·
εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ
λησταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον

αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἑκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη, λέγων· Ἡλὶ, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί, τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,

δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ

Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου **μόσχους**.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ἡ'

Ὁ Ἱερεύς: **Ε**κ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

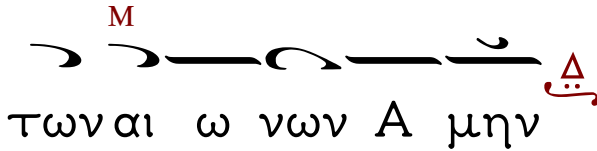
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς

κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἁριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον

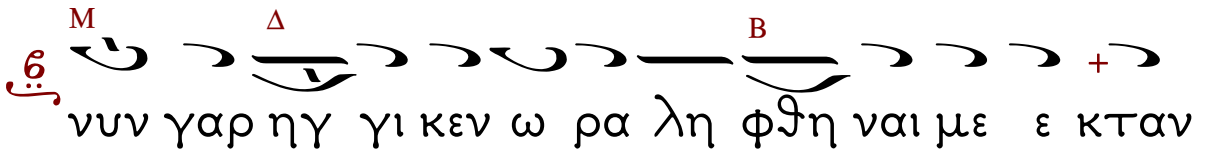
τρεπτως και μεχρι παθων α παθως υ πο
 κυψαντα Λογε Θεου την ειρηνην η νην
 παρασχου μοι Φιλανθρωω πεε
 Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα
 σοι
 Ρυφθεντες πο οδας και προκαθαρθεν
 τες μυστηριου μεθεξει του θει
 ου νυν Χριστε σου οι υπηρεται εκ Σι
 ων ελαιωνος μεγα προς ορος συ ανηλθον
 υμνουں τες σε Φιλανθρωω πεε
 Δοξα Πατρι και Υιω και Α

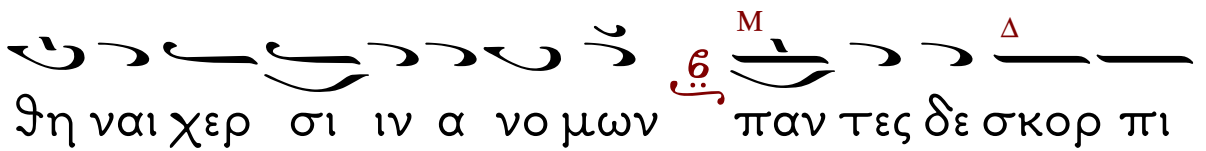
γι ω Πνευμα τι

^M και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

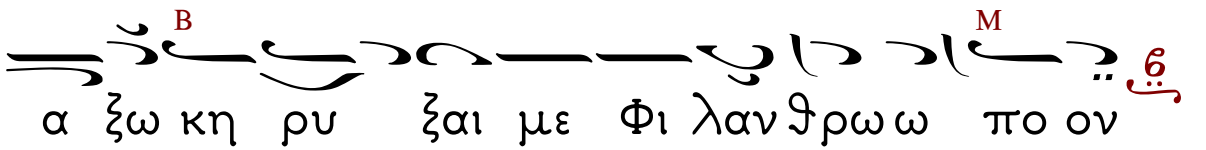
^M των αι ω νων Α μην

^M Ο ρα τε ε ε φης φιλοι μη θρο ει σθε

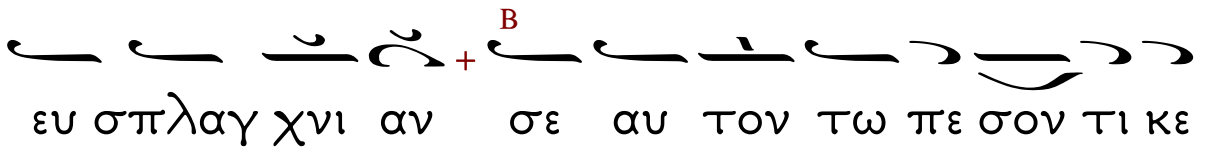
^M νυν γαρ ηγ γικεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν

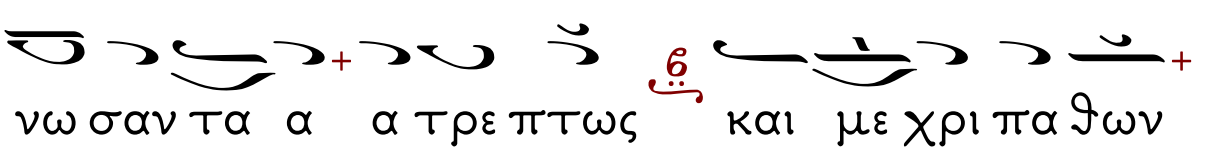
 θη ναι χερ σι ιν α νομων ^M παν τες δε σκορ πι

^B σθη σε σθε ε με ε λιποντες ^{6.} ους συ να α

^B α ζω κη ρυ ^M ζαι με Φι λαν θρωω ^M πο ον ^{6.}

Καταβασία ^M Προς σε ορ θρι ι ζω τον δι

 ευ σπλαγ χνι αν ^B σε αυ τον τω πε σον τι κε

 νω σαν τα α α τρε πτωσ ^{6.} και με χρι πα θων ⁺

α πα θως υ πο κυ ψαν τα Λο γε Θε ου ^M την ει
^B ρη η η νην πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω πε
ε ε ^Δ

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Οὐ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ΄

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεΐδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἁμνάς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἡκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύη Τέκνον, τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κακεῖ νὺν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοὶ Τέκνον, ἢ μείνω σοὶ μᾶλλον, δὸς μοὶ λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Συναξάριον

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἄλλ' εὗρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.
Θανέντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις
Σὼ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Πάτερ.
Εἰκάδι ἄμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐπτὰ Μαρτύρων ληστῶν, οἱ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσονος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ἐν λέβητι πίσεως κοχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

Λησταί, μαθόντες τὴν Ἑδὲμ ληστοῦ λάχος,
Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἣτις βέλεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχοι

Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν, ὥς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ
τελειωθέντων.

Στίχοι

Μὴ δειλιάσης, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα,
Ἠγήσομαι γάρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος
πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ρύπον,
Ὅβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον.

Ὑπόμνημα Τριωδίου

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριοι ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
ὦ νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἄλλοι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν

Κεκλεισμένους ἤνοιξε τῆς Ἑδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστὴς κλείδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

πνον ε ε ε φης Χρι στε τι να ζα τε εν

προ σευ χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη

πως ο λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω κρα

ται ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι με Πε ε

ε τρε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ζα ζου σα

εις του ους αι ω νας

Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι

Βε βη λον ε προς τω ων χει λε ων ου πο

τε προ η η η σομαι Δε σπο τα συν Σοι θα

νουμαι ω ως ευ γνω μων καν οι παν τες αρ

νη σων ται ε βο η η σε Πε τρος σα ρξ ου
δε αι αι μα ο Πα τη ρ σου α πε κα λυ ψε
μοι Σε Ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου
σα εις του ους αι ω νας
Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και
Α γιον Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Βα θος σο φι ας θε ι κης και γνω
σε ως ου παν ε ξη ρευ νη σας α βυσ σον δε
μου των κρι μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε
ο Κυ ρι ι ος ε φη σα ρξ ουν υ πα ρ χων μη
καυ χω αρ νη ση τρι ι τον γαρ με Ον πα α

σα κτισεις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι
ω νας
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην
Α πα γο ρευ εις Σι ιμων Πε τρε ο
περ πει ση τα α α χος ως ει ρη ται και σοι
παι δι σκη οι οι α θα τ τον προ σε λ θου ου
σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ος ε φη
πι κρω σ δα κρυ υ σας ε ζεις ο μω σ ευ ι ι λα
τον με ον πα σα κτι σεις ευ λο γει δο
ξα ζου σα εις του ους αι ω νας

^χ^M
^Δ ^χ
Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

^Δ
νου μεν τον Κυ ρι ον

^Δ^M
^Δ ^Γ
Ετη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες

^B^Γ
 ⁶^M
θει ει ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν κα τα

^Δ
Χρι στου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον συ νε

^B^M
 ⁶
δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα

^B^M
 ⁶
τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη Ον πα α σα

^Δ^M
 ^Δ
κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

^Γ
 ^Δ
ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Καὶ ὁ α' χορὸς ἄρχεται τῆς Θ' Ὠδῆς.

^χ^M
^Δ ^Θ
Ἦχος λ π ^Δ ^Γ
Την τι μι ω τε ραν των

Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι
τως των Σε ρα φιμ ^Μ την α δι α φθο ρως Θε
ον Λο γο ον τε κου σαν ^Μ την ο ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο ο με εν ^Β
^Μ Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα
σοι ^Δ
^Μ ^Δ Ο λε θρι ος σπει ρα θε ο στυ γων ^Δ
πο νη ρευ ο με νων θε ο κτο νων συ να γω
γη ^Β ^Μ ^Δ ε πε στη η Χρι στε σοι και ως α δι ι
κον ειλ κε ^Β ^Μ τον Κτι ι στην των α παν των Ον ^Β
με γα λυ νο ο με εν ^Μ ^Δ

^M
Ἄο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα

σοι

Νο μον α γνο ου ουν τε σοι α σε βεις

φω νας Προ φη των τε με λε των τες δι α κε νης

ως προ βα τον ει λ κον σε τον παν τω ων Δε σπο

την α δι κως σφα γι α α σαι ον με

γα α λυ υ νο ο με εν

^M
Ἄο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

^M
Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην

^M ^M ^M
συν τοις Γραμ μα τευ σιν α ναι ρει σθαι οι Ι

ε ρεις πα ρε σχο ον πλη γεν τες ^Δ αυ το φθ ο νω
 ω κα κι α ⁶ τον φυ σει Ζω ο δο τη ν ον με
 γα λυ νο ο με εν ^Δ

^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων Α μην ^Δ

^Δ Ε κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε
 κρο τη σαν Α να ζ σι α γο να συν ρα πι σμω ⁶
 η ρω τω ων σε σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ
 ρουν ⁶ και πα αν τα υ πο μει νας α παν τας ε
 σω ω σα ας ^Δ

Καταβασία. ^Δ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε

ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ ^M την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γο ον τε κου σαν ^M την ο ον τως Θε ο το
κον σε με ^B γα λυ νο με ε εν ^Δ

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεύς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἰχθὺς γ'

Τον Ληστην αυθημερο ο οον του Πα
 ρα δει σου η ξι ω σας Κυ υ ρι ε
 κα με τω ξυ υ λω του ου Σταυρου
 φωτισο ο ον και σω ω σον με τρις

$$\text{Κατάληξις:}^* \frac{\frac{\chi}{\mu\epsilon} \xrightarrow{M} \frac{\Gamma}{\epsilon} \xrightarrow{+} \frac{\Gamma}{\epsilon} \xrightarrow{\text{u}} \frac{\Gamma}{\epsilon}}{\eta}$$

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Θ'

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἷτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους

μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· καὶ κεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Ἀγίους

Ἰχθὺς ἡ Γα

^χ_Γ ^Ν ^Γ ^Π
 Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι
^Ν ^Γ ^Π
 ι ον αι νει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των
^χ_Γ ^Π
 ου ρα νων αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι
^Γ ^Ν ^Γ ^φ
 στοις Σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω
^Γ [♀]
 Αι νει τε αυ το ον πα αν τες οι Αγ γε
^χ_Γ ^Π
 λοι αυ του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ να
^Γ ^Ν
 μεις αυ του Σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε
^Γ ^χ_Γ
 ω
^χ_Γ ^Γ
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
^χ_Γ ^χ_Γ
 σται αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πληθος της μεγαλωσυνης αυτου
 αυ υ ο και πονηρα ε ποιησεν ο
 πρωτοτοκος υιος μου Ισραηλ ε με ε
 εγ κατελιπε πηγην υδατος ζω
 ης και ωρυzen ε αυτω φρεαρ συντετριμ
 μενον ε με επιζυυλου εσταυρω
 σε τον δε Βαβαβαν ητησατο και α
 πελυυσεν ε ξεστη ο ουρα νοος επι
 του τω και ο ηλιος τας ακτιι
 νας απεκρυψε συ δε Ισραηλ ουκ ε
 νετραπης αλλα θανατωμε πααρεδωκας

^Κ
^π₉ α φες αυ τοι ο ις Πα τε ρα γι ε ^χ₉ ου γαρ
^Μ
^Γ
^Ν
^Γ
οι ρι δα σι τι ε ποι οι η σαν
^χ₉
^Γ
^Μ
^Γ Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ
^Π
γος ^χ₉ αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ω και
κι θα α ρα ^π₉
^Γ
^π₉ Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ^χ₉ ο
^Π
^Μ
^Γ
πρω το το κος υι ος μου Ισ ρα η λ ^π₉ ε με ε
^Μ
ε γ κα τε λι πε πη γη ην υ δα τος ζω
^Κ
^χ₉ ης και ω ρυ ζεν ε αυ τω φρε αρ συν τε τρι μ
^Μ
^π₉ με ε νο ν ^Γ ε με ε πι ζυ υ λου ε σταυ ρω
^Π
^χ₉ σε τον δε Βα ρα β βαν η τη σα το και α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ὡ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗΣ

πε λυ υ σε ^{π q} ε ^Μ ζε στη ο ου ρα νο ος ε πι
του τω ^{χ q} και ο η λι ος τας α κτι ι ι
νας α πε κρυ ψε ^γ συ δε Ι σρα ηλ ουκ ε
νε τρα πης αλ λα θανα τω με πα α ρε δω ω κας
α φες αυ τοι ο ις Πα τε ρα γι ε ^{χ q} ου γαρ
οι ο ι δα σι τι ε ποι ο ι η σαν
^{χ q} **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ο ργα
α νω ^{π q}
^{π q} **Ε** κα στον με λος της α γι ας σου σα ρ
κος α τι μι αν δι η μας υ υ πε μει ει νε ^{π q} τας

α καν θας η κε φα λη η ο ψις τα
εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες τα ρα α πι
σμα α τα το στο μα την εν ο ζει κε ρα
σθει σαν χο λην τη γε ευ σει τα ω ω τα τας
δυσ σε βει εις βλα σφη μι ι ας ο νω τος
την φραγ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον
αι του ο λου σω ματος εκ τα σεις εν τω Σταυ
ρω τα αρ θρα τους η λους και η πλευ ρα την
λο ογ χην ο πα θων υ περ η μων και
πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ κα τα
βας η μιν φι λαν θρω πι αν και α νυ ψω σας

ημας παν το δυ να με Σωτηρε λε ησονη
 μας
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α
 λα λαγμου πα σα πνο η αι νε σα ατω
 τον Κυ υ υ ρι ι ον
 C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η
 κτι σις βλε ε που σα α ε τρε ε με τα θε με λι
 α της γης δι ε δο νη θη σαν φο ο βω του ου
 κρα του ους σου σου γαρ υ ψω θεν τος ση με
 ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το του Να

ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α
γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη
σαν και νε κροι εκ των τα φων ε ζα α νε στη η
σαν Ε κα τον ταρ χος ι δων το θαυ μα
ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου
ε βο ο α θρη νω δου σα μητ ρικως πω ως
μη θρη νη σω και τα σπλαγ χνα μου
τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα κρι
τον εν ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω
θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων
Κυ υ ρι ε δο ο ζα α σοι

α μ ο ν ι ν α σ υ ν τ ρ ι ι ι ι ψ ω α υ τ ο υ ο υ
ο υ ς ω ω ω ω ω ς σ κ ε ε ε ε ε ε υ η
κ ε ε ε ρ α α μ ε ε ε ε ε ω ς
κα ι ν υ υ υ υ ν και αι αι α ει και
ει ς τ ο υ ς αι αι ω ω ω ω ω ω ν α ς τ ω ν αι
ω ω ω ν ω ν Α α α μ η ν
το ο ν ν ω ω τ ο ο ο ν μ ο υ ε δ ω κ α α
αν ει ς μα σ τι ι ι ι γ ω ω ω ω σ ι ν το
δε προ σω πο ο ο ο ο ο ν μ ο υ ου κ α α
πε ε ε σ τ ρ α α α α α φ η α πο αι σ χ υ
υ υ υ υ ν η ς ε ε μ π τ υ υ υ σ μα α α α

α τω ων βημα τι Πι λα α του ου ου πα α
ρε ε ε στην και Σταυ ρο ο ον υ πε
ε ε μει ει ει ει να δι α την του ου
κο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α

αν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ι'

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ

Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλοι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑιῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πάσαν τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεὶρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννη ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὥσει λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἁρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα

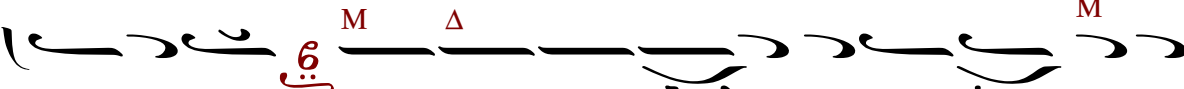
Ἦχος Ὡ Πά

Πάσα ἡ κτίσις ἡ λλοι οὐτοοφοοοβω
θεωρουσα σε εν Σταυρω κρε
μααμενοον Χρι ι ι ι στε ο
ηλιοοοος ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε
ε το ο και γης τα θε με ε λ ι α συν
ε ε τα ρα α ατ τε ε ε ε το τα
παν τα συ νε πα α ασχον τω τα πα αν τα
α κτι ι ι σαα α αν τι ο ε κου σι
ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας
Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ζα α α α

π
9
σοι

Ἦχος Δι Στίχος: Δι ε με ρι σαν το τα
ι μα τι α μου ε αυ τοις και ε πι
τον ι μα τισμον μου ε ε βα λον κλη η η
η η ρον

Β Μ
Δι Α α ο ος δυ σσε βη ης και πα ρα α α
νο μο ς ι να τι με λε τα α α κε ε
ε ε να ι να τι την ζω ην των α α πα
+ Β
α αν των θα να α τω ω κα τε δι ι ι κα α
6
α α σε με γα α α θα α αυ μα α
+
ο τι ο Κτι στης του ου κο ο ο σμου εις

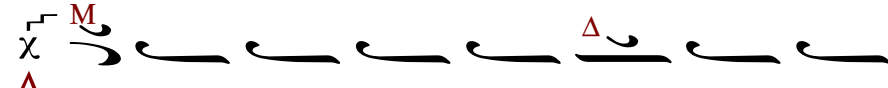

 χει ρας α νο ο μωων πα ρα δι ι ι δο ο

 ο ο ται και ε πι ζυ λουα νυ ψου ται ο

 φι λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη

 δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α

 ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ υ

 ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α α σοι

Στίχος:
 ε δω καν εις το βρω μα μου

 χο λην και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν

 με ο ο ο ο ο ζος

 η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

 α α με ε εμ πτο ο ος Πα ρθε ε νος

Δ Μ Β
εν Σταυρω Λο ο γε ε α να ρ τω ω ω με ε
Μ Δ Μ Β
ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω
Μ Δ
α σ π λ α α γ χ ν α ε τε τρω ω το την καρ δι
Δ Γ ρ Ν
ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να ζου ου σα
+ ρ
ο δυ υ νη η ρ ως εκ βα α α θ ους
Δ-Θ γ
ψυ υ υ χ ης πα ρ ει ας συν θρι ζι κα τα
Μ Β
ζ αι νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χ ε ε ε ε
Δ
το δι ο και το στη θ ο ο ος τυ π του ου σα
+ Μ Δ Β Μ Δ
α νε ε κ ρ α γε ε γ ο ε ε ρ ω ω ω ως οι
Μ Δ
μοι θ ει ει ο ο ο ν τε ε ε κ νο ο ν οι
Δ
οι οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

μου ου τι εδυσ εξ ο φθα αλμω ωων μου
ο Αμνος του Θε ου ο οθεν αι στρα τι
αι των Α σω ω μα α α των τρο μω συ νει χο ον
το λε ε γου ου ου ουσαι α κα τα λη
πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α α
σοι

Στίχος: **Ο** δε Θε ος Βα σι λευς η
μων προ αι ω νων ειρ γα σα το σω τη ρι
αν εν με σω της γης

Ε πι ζυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε
νον Χρι στε ε ε ε ε σε των παν των

Κτιστην και Θεον ^B η σε ασποορωω
^M ως τεκου ου σα ^Δ ε βο ο ο α α πι ι
 κρω ως ^χ Υι ^Δ ε ε ε μου ου ^{γ'} που ου το
 κα α α α αλλο ο ο ος ^χ ε ε ε δυ τη
 ης μορφη η η ης σου ^Δ ου φερω κα θο ο ρα
 α αν σε α ^M δι ι ι κως ^B σταυρου ου ου με ε
 ε ε νον ⁶ σπευσον ουν α να α α στη η
 η η θι ^B ο πως ι ^M δω κα γω σου την εκ
 νε κρων τρι η με ε ρον ^B ε ^M ζα α να α α
 στα α α α σιν ^Δ

Δόξα... Ήχος πλ. δ' ^N ^γ ^Δ ^M ^Δ
 λε ^Δ ο ο ο ζα Πα α

τρι ι ι και Υι ω και Α γι ι ωω Πνε
 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνευμα τι
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι
 νον τος σου εν τω Σταυρω ω ω ω
 φο βος και αι αι τρο ο ο ο μο ος ε πε πε
 σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει και την
 γην με εν ε ε κω λυ υ υ ες κα τα πι ει
 ει ν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε
 τω δε Α δη ε ε ε πε τρε ε ε πες α α
 να α πε εμ πειν του ους δε ε σμι ι ι ι ους
 ει εις α να γεν νη η η σιν βρο ο των Κρι

τα ζωων τω ωων και νε ε εκρων ζω
 η ην η ηλθεες παα ρα ασχειει λει ει ει ει
 ειν και ου ου ου θα α α ναα το ον
 φι λα α αν θρω ω ω πε δο ο ο ζα
 α α α σοι
 και νυ υ υν και α ει ει ει ει ει
 και αι ειειςτους αι ω ω ω ωω νας τω
 ων αι αι ω ω ωνων Α α α α α λα α α
 μην
 Η δη η η βαπτεε εται κα λα μο
 ος α α ποο φα α α σεε ε ε ως πα

α α ρ α α κ ρ ι τ ω ω ν α δι ι ι ι κ ω ν και
 Ι η η σ ο υ ς δι ι ι κα ζ ε ε τ α ι και κα
 τ α κ ρ ι ι ν ε ε τ α ι σ τ α υ ρ ω και αι πα
 σ χ ε ι ε ι η η κ τ ι ι ι ι σ ι ς εν σ τ α υ ρ ω ω κα
 θ ο ρ ω ω σα τ ο ο ν Κυ υ υ ρ ι ι ι ι
 ο ν α λ λ ο φ υ υ σ ε ι ε ι σ ω μα α τ ο ς δι
 ε ε με ε ε πα α α α σ χ ω ν α γ α
 θ ε ε ε Κυ υ υ ρ ι ι ι ε δο ο ο
 ζ α α α α σοι οι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ

ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον IB'

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὥς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δὲ ᾠδῆς

Ἐξ ἡ γο ρα σας ἡ μας ἐκ τῆς κα
τα ρας τοῦ νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι
τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη
κεν τη θεις την α θα να σι αν ε πη γα
σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ξα σοι
(Τρίς) Τὸ τέλος τοῦ τρίτου* σοι οι οι

Ἐκτενής.

(Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό: Κύριε ἐλέησον ἐκ γ')

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλέος
Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλῃ (κώμῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ

παρά Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν , τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Εὐλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός την ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, συν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κώμῃ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς

ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ') Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο ἔμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα - ἱδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου.. τοῦ **Ναοῦ**) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,

ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.